

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København
Vedr. Lovforslag L133

Billund, d. 12. April 2007

Hermed yderligere kommentar til Familienministerens svar vedr. min tidligere skrivelse til retsudvalget (spørgsmål nr.25)

Flere organisationer og borgere, har gjort indsigelser imod udformningen af lovforslaget og stort set alle får samme svar fra Familienministeren, som fastslår, at der i lovforslaget er taget højde for div. kommentar, indsigelser og bekymringer, som retsudvalget har modtaget, i forbindelse med L133.

Jeg kan slet ikke forstå, at Familienministeren i sit embede, kan afvise ovennævnte henvendelser, med bemærkninger som, at det bl.a. er hendes holdning, at børn har ret til både en mor og en far og, at Familienministeren derfor ser det som en klar fordel, at forældrene kan dømmes til fælles forældremyndighed.

Når der igen og igen gøres opmærksom på, at der er et stort problem blandt skilsmisseramte danske børn, hvor forholdene er så konfliktfyldte, at et samarbejde imellem forældrene, må anses for, at være en umulighed, bør Familienministeren lytte og tage højde for sådanne påstande, som i øvrigt bekræftes af flere organisationer og undersøgelser.

Det mener jeg bestemt ikke er tilfældet, eftersom lovforslaget giver klar anledning til, at gamle sager om forældremyndighed, kan genoptages med ansøgning om fælles forældremyndighed. Jeg kan umuligt tro, at Familienministeren, kan være i tvivl om, at **børnene**, i disse konfliktfyldte familier rammes kolossalt hårdt, hvis de endnu engang, må slæbes igennem en lang og opslidende proces, i løbet af endnu en sagsbehandling om forældremyndighed.

Børn der allerede, **har** været igennem en lang og hård skilsmissesag, fyldt med konflikter og utryghed, hvis eneste ønske er, at få fred i deres situation skal således, på baggrund af Familienministerens holdning til, at det er en fordel, at det bliver muligt, at dømme forældrene til fælles forældremyndighed, tvinges igennem endnu en langvarig og hård sag, om forældremyndighed. **Det mener jeg simpelthen ikke kan være rigtigt!**

Det står helt klart, at i de tilfælde, hvor konfliktniveauet stadig, efter flere års erfaring, er meget højt imellem forældrene og, hvor den ene forælder, har fået tildelt den fulde forældremyndighed over barnet, vil **gå hårdt udover barnet**, hvis det skal igennem endnu en lang og opslidende sagsbehandling om forældremyndighed, fordi muligheden i L133 tillader det ved ansøgning.

Forældre **kan** ikke bare samarbejde, fordi Familienministerens grundlæggende holdning er, at et barn har brug for både en mor og en far. Det er der ingen der kan være i tvivl om, ville være det bedste for alle børn, men virkeligheden er bare en anden. Masser af skilsmissebørn bliver fanget, i deres forældres konstante konflikter og samtlige organisationer og rådgivere på området er enige om, at det går **alt for hårdt udover børnene**. Det påpeges netop, at børnene i disse tilfælde, hellere må

have hovedkontakten til den ene forælder, som dermed har hovedansvaret og den fulde forældremyndighed over barnet og, som samtidig må sørge for, at der opretholdes et samvær med den anden forælder. Det giver barnet **langt** mere tryghed, harmoni og ro til, at udvikle sig i en positiv retning.

Hvis der, fra politisk side, tvinges til fælles forældremyndighed, opstår der uden tvivl yderligere konflikter imellem forældrene og børnene bliver afgjort de helt store tabere.

Familieministeren skriver bl.a. i sit svar, at forældrene ikke behøver, være enige i alle forhold vedr. barnet og, at man jo heller ikke altid er enige, når man som forældre bor sammen. Det centrale er, at forældrene kan håndtere deres uenigheder på en måde således, at det ikke går ud over barnet.

Virkeligheden er netop den, at **det kan forældre i konfliktfyldte sager ikke**. Jeg må derfor beklageligvis sige, at jeg egentlig både syntes, at det er en naiv og arrogant holdning, at påstå, at man fra politisk side, bør kunne tvinge forældre til samarbejde, i form af, at pålægge dem en fællesforældremyndighed over deres børn, når forholdene til samarbejde ikke er til stede. Det er i høj grad **børnene** der kommer til, at betale prisen for denne påstand og jeg mener bestemt ikke, at Familieministeren i lovforslaget lever op til sit formål. Konsekvenserne for børnenes konstante utryghed, i disse konfliktfyldte tilfælde, rækker langt dybere end som så og, disse børn kommer uden tvivl til, at leve med ar på sjælen igennem hele livet.

Familieministeren gør dog meget ud af, at slå fast, at der i lovforslaget er taget højde for barnets tarv og rettigheder - og ikke forældrenes.

Ifølge Familieministerens egne udtalelser, er hendes fornemmeste opgave nemlig, "**at skabe rigtige gode forhold for vores børnefamilier**". Samtidig er det også Familieministerens ønske, at der skal fødes flere børn i de danske familier. Denne opfordring fra Familieministerens side, kan kun give stof til eftertanke i familierne, da rigtig mange familier(ca. halvdelen) desværre opløses igen og, dermed ofte ender i Statsforvaltningerne.

Jeg må klart, i den forbindelse, opfordre Familieministeren til, at sikre forholdene for også disse mange familier, som forhåbentlig tager opfordringen op om, at få flere børn således, at forholdene for disse børn sikres, i tilfælde af, at familierne opløses.

Det er et **meget stort ansvar** Familieministeren har og, bør derfor grundigt sikre sig, bl.a. i form af div. undersøgelser - eller ved iværksættelse af nye undersøgelser, samt i form af, at lytte til div. børneorganisationer, som har stor ekspertise og erfaring på området således, at loven bliver til **gavn** og ikke til **belastning** for børnene i vores samfund.

Jeg må i alle tilfælde og, på det **kraftigste** opfordre til, at i de tilfælde, hvor der allerede er afgjort forældremyndighed og, hvor den ene af forældrene, ud fra en konkret vurdering, **har** fået tildelt den fulde forældremyndighed, **ikke** bør kunne ansøges, om muligheden for ændring af forældremyndighed, med mindre der er **tungtvejende beviser** der taler for en ændring af forældremyndigheden.

En ansøgning bør således, kunne afvises allerede ved ansøgnings start, i Statsforvaltningen og dermed afvises inden en konkret sag, om ændring af forældremyndighed påbegyndes således, at barnet i disse tilfælde, ikke igen skal igennem en lang og belastende sagsbehandling.

Hvis der allerede er fastsat ene forældremyndighed over et barn, bør der ikke kunne ændres derpå, med mindre der er tungtvejende beviser der taler imod, at ene forældremyndigheden er til skade for barnet og derfor ikke bør opretholdes.

Jeg anmoder retsudvalget om, at vedlægge ovennævnte til videre behandling af lovforslaget L133.

Med venlig hilsen

Lene Bøttcher
Ved Søen 21
7190 Billund